

Załącznik nr 1
do uchwały
Nr V/23/2011
Rady Gminy Radziejów
z dnia 23 lutego 2011 r.

LGD

Razem dla Powiatu
Radziejowskiego

Plan Odnowy Miejscowości Skibin 2010-2020

Opracowała: mgr Agnieszka Krygier
Sprawdziła: mgr Ewelina Patyk
Weryfikował: dr Marek Szuszman

Skibin 2010

Spis treści

I.	INFORMACJE OGÓLNE O GMINIE RADZIEJÓW	3
II.	CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI	6
III.	INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI	11
IV.	WIEŚ W OBIEKTYWIE	15
V.	ANALIZA SWOT	19
VI.	PODSUMOWANIE	21
VII.	BIBLIOGRAFIA, ŹRÓDŁA	22

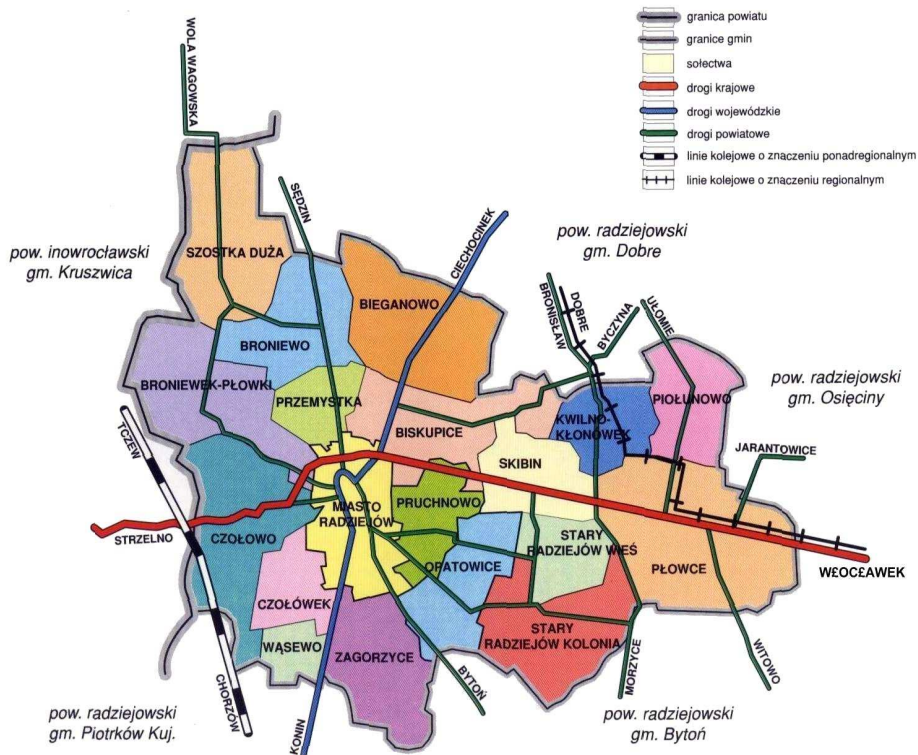
I. Informacje ogólne o gminie Radziejów

Gmina Radziejów leży w środkowo - wschodniej części historycznego terenu Kujaw. Znajduje się we wschodniej części Niziny Wielkopolsko - Kujawskiej.

Uwzględniając uwarunkowania administracyjne gmina położona jest w południowej części województwa kujawsko - pomorskiego i wchodzi w skład powiatu radziejowskiego. Od wschodu graniczy z gminami Bytoń i Osiećciny, od zachodu z gminą Kruszwica, od północy z gminą Dobrze, od południa z gminą Piotrków Kujawski. Siedzibą władz gminy jest miasto Radziejów.

Powierzchnia gminy wynosi 92,6 km², z czego użytki rolne zajmują 8779 ha. Obszar gminy zamieszkuje 4530 mieszkańców, średnia gęstość zaludnienia wynosi 49 osób/km².

Według danych Urzędu Gminy Radziejów na jej terenie wyszczególnionych jest 18 sołectw i 27 miejscowości.

Mapa gminy Radziejów z podziałem na sołectwa

Gmina charakteryzuje się wysoką produkcją towarową. Główne kierunki produkcji to bydło mleczne, opasowe, trzoda chlewna oraz uprawa zbóż, buraków cukrowych, rzepaku i warzyw gruntowych.

Przez obszar gminy przebiega magistrała węglowa – linia kolejowa łącząca bezpośrednio zagłębie węglowe Górnego Śląska z Gdynią. Składa się ona z dwóch części:

- Południowej; Herby Nowe – Karsznice – Inowrocław – Nowa Wieś Wielka (253 km),
- Północnej; Nowa Wieś Wielka – Bydgoszcz – Kościerzyna – Gdynia.

Infrastrukturę drogową w gminie stanowią: droga krajowa nr 62 Włocławek – Radziejów – Anusin o długości 12,1 km, droga wojewódzka nr 266 Ciechocinek – Radziejów – Konin o długości 5,3 km, drogi powiatowe – 46,5 km oraz 89, 75 km dróg gminnych.

Obszar obecnej gminy od wczesnego średniowiecza związany był z Kujawami i wyodrębnionym w końcu XIII wieku księstwem kujawskim. Do końca okresu przedrozbiorowego teren gminy znajdował się w granicach województwa brzesko – kujawskiego i powiatu radziejowskiego. Później, w wyniku rozbiorów i podczas zaborów jego podległość administracyjna zmieniała się kilkakrotnie. Od 1918 r. teren gminy znalazł się w granicach powiatu nieszawskiego, w województwie warszawskim. Od 1 kwietnia 1938 r. razem z powiatem nieszawskim, włocławskim, lipnowskim i rypińskim znalazł się w granicach województwa pomorskiego.

W 1975 roku, kiedy wszedł w życie dwustopniowy podział administracyjny Państwa i nastąpiła likwidacja powiatu radziejowskiego, terytorium Gminy weszło w skład utworzonego wówczas województwa włocławskiego. W roku 1992 podzielono Miasto i Gminę Radziejów na dwie niezależne jednostki: Gminę Radziejów i Miasto Radziejów. Odrodzenie powiatu nastąpiło z początkiem 1999 roku a gmina Radziejów weszła w skład powiatu radziejowskiego, w województwie kujawsko-pomorskim.

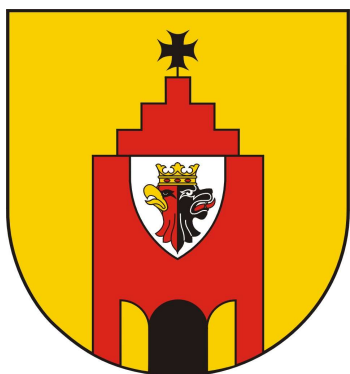
Z Gminą Radziejów wiąże się ważna dla historii Polski bitwa stoczona pod Płowcami 27 września 1331 roku pomiędzy wojskami Władysława Łokietka i armią

krzyżacką. Bitwa ta rozwiała legendę o niepokonanych Krzyżakach, choć nie zakończyła się jednoznacznym zwycięstwem Polaków.

Świadectwem bogatej przeszłości są zabytki i dobra kultury znajdujące się na terenie gminy, które znajdują się pod ochroną prawną i opieką konserwatorską. Należy tutaj wymienić :

- pradziejowy kompleks osadniczy Opatowice – tzw. Wzgórze Prokopiaka,
- zespoły dworsko – parkowe w Biskupicach, Czołówku, Płowcach, Przemystce i Skibinie,
- park podworski w Broniewie,
- kościół parafialny pw. św. Wojciecha i Barbary w Broniewie,
- kapliczki przydrożne w Broniewie, Czołowie, Czołówku i Kłonówku,
- cmentarz rzymsko – katolicki w Broniewie,
- cmentarz poległych w bitwie z 1331 roku w Płowcach,
- pomnik dla uczczenia zwycięskiej bitwy Władysława Łokietka z wojskami Zakonu Krzyżackiego w Płowcach.

Przez teren gminy przebiegają również szlaki turystyczne. Szlak Łokietka wiedzie z Inowrocławia przez Kruszwicę, Radziejów, Płowce do Kowala. Szlak Powstania Styczniowego na Kujawach prowadzi z Aleksandrowa Kujawskiego przez Krzywosądz, Dobre, Radziejów, Piotrków Kujawski, Babiak, Izbicę Kujawską, Brześć Kujawski do Włocławka. Lokalnym szlakiem turystycznym jest Szlak bitwy pod Płowcami wiodący z Radziejowa przez Pruchnowo, Stary Radziejów, Płowce, Witowo do Osiecin.

Herb Gminy Radziejów

Flaga Gminy Radziejów

II. Charakterystyka miejscowości

Pierwsza wzmianka o Skibinie pojawia się około 1096 roku. Miejscowość została wymieniona przy określaniu przez biskupa lubuskiego Arnolda (byłego opata benedyktynów w Mogilnie) granic Radziejowa należącego do tego klasztoru.

Dokument ten znany jest z kopii zwanej falsyfikatem mogileńskim noszącej błędną datę 1103 rok.

Kolejne wiadomości o tej miejscowości pochodzą z połowy XIII wieku. 6 sierpnia 1250 roku został podpisany w Sieradzu przez księcia kujawskiego i łęczyckiego, Kazimierza, syna Konrada Mazowieckiego oraz biskupa kujawskiego i pomorskiego Michała herbu Godziemba dokument potwierdzający swobody i posiadłości kościelne. Na mocy tego aktu dochody ze wsi Skibin zostały przydzielone kanonikom kruszwickim.

W 1489 roku według lustracji poradnego Skibin podzielony był na dwie części: Większy i Mniejszy. W źródłach późniejszych zawsze będą występowały dwie części tej miejscowości nie rozdzielone hipotecznie. Pierwsza część liczyła wtedy 7 łanów zagospodarowanych z których płacono 4 grosze czynszu i 1 łan opuszczony. Znajdował się tam również folwark. Brak jest natomiast dokładnych wiadomości odnoszących się do drugiej części.

W rejestrach podatkowych z XVI w. poznajemy pierwszych właścicieli. Byli nimi Waclaw i Sebastian Krosińscy herbu Pomian. Skibin liczył wtedy 8,5 łana. Był również zamieszkiwany przez 1 zagrodnika. Właściciele Skibina wywodzili się z miejscowości Kruszyn vel Kroszyn w województwie inowrocławskim w powiecie bydgoskim. Inna gałąź tego rodu była właścicielami w województwie brzesko-kujawskim Czamanina, Kruszyna, Jarantowic, Osięcin i części Ostrowąsa. Według rejestru podymnego województwa brzesko-kujawskiego z 1634 roku właścicielami Skibina były dwie rodziny: Tolibowskich i Głębockich. Obie rodziny były również współwłaścicielami pobliskiego Kłonówka. W części należącej do Tolibowskich było 9 domów, a w części Głębockich 2 domy.

Według rejestru podymnego województwa brzesko-kujawskiego z 1662 roku w Skibinie były tylko 2 domy. Ten regres w rozwoju spowodowany był wojną polsko-szwedzką z lat 1655-1660.

Liczba ludności w Skibinie wzrastała bardzo powoli. Według rejestru pogłównego województwa brzesko-kujawskiego z 1674 roku Skibin zamieszkiwało tylko 13 osób. W tym czasie był własnością rodziny Kruszyńskich.

W czasie wizytacji kościelnej kanclerza katedry wrocławskiej Józefa Glińskiego z 1779 roku Skibin, będący wtedy własnością Grzegorza Sadokierskiego herbu Nałęcz, zamieszkiwało 66 osób.

Według Maksymiliana Boruckiego w 1789 roku właścicielami Skibina byli Tolibowscy i Ubyszowie herbu Cholewa.

Około 1789 roku jedną z części Skibina nabył zapewne w wyniku małżeństwa Norbert Racięcki i przyłączył ją do swojego folwarku w Kwilnie.

W pierwszej połowie XIX wieku w Skibinie było 15 domów, w których mieszkały 84 osoby. W II połowie XIX wieku liczba ludności powiększyła się. Pierwszą część Skibina zamieszkiwało 60 a drugą 63 osoby.

W tym czasie majątek Skibina był własnością rodziny Szweykowskich herbu Ogończyk. W 1881 roku właścicielem był Leon Szweykowski. W 1887 roku folwark uznawany był za rozległy. Liczył 616 mórg (około 345 ha). W skład zabudowań gospodarczych wchodziło 5 budynków murowanych i 9 drewnianych. Istniał także wiatrak. Prawdopodobnie w II połowie XIX wieku Szweykowscy wybudowali dwór do dziś istniejący. Na początku lat dwudziestych XX wieku do dworku dobudowano nowe skrzydło według projektu architekta Romualda Gutta, przyszłego profesora Politechniki Warszawskiej.

Po 1911 roku właścicielami Skibina byli Jan i Irena Szweykowscy. Jan Szweykowski był z zawodu lekarzem. Z jego inicjatywy zasadzono w Radziejowie las. Planował on w tym miejscu otworzyć ośrodek zdrowia, lub sanatorium. Jan Szweykowski zmarł w 1923 roku na gripę tzw. hiszpankę, którą zaraził się lecząc pacjentów. Po śmierci Ireny Szweykowskiej w 1931 roku majątkiem zarządzała od 1935 do chwili uzyskania pełnoletności przez Janusza Szweykowskiego Rada

Rodzina, której przewodził spokrewniony ze Szweykowskimi poseł Kazimierz Grutzmacher, właściciel pobliskiego Czołówka.

W 1934 roku gromadę Skibin (wieś, folwark oraz osada Popowice) należącą do gminy Sędzin zamieszkiwało 198 mieszkańców.

Po wybuchu wojny w październiku 1939 roku rodzina Szweykowskich została wypędzona przez Niemców ze Skibina. W kwietniu 1940 roku przeszedł on pod zarząd niemieckiej rodziny von Wietinghoff- Schell, która przybyła na te tereny z Łotwy (Rygi).

Po zakończeniu II wojny światowej w 1945 roku Skibin został przejęty przez państwo i rozparcelowany. Część budynków gospodarczych zostało rozebranych. Pozostał tylko budynek przy szosie, w którym dawniej mieściły się stajnie. Opuszczony dworek został zamieszkanym przez miejscową ludność.

W latach 1954-1956 w dworku przeprowadzono generalny remont. Zamieniono wówczas strop drewniany na cementowy oraz zmieniono układ wnętrza. Po przeprowadzonym remoncie przeniesiono tutaj szkołę podstawową. W budynku tym oprócz klas znajdowały się również mieszkania dla nauczycieli.

Kółko Rolnicze w Skibinie powstało w 1957 r., skupiało w swoich szeregach 9 członków. W Zarządzie znalazły się następujące osoby: Roch Muszyński – prezes Kółka, Jan Małecki – wiceprezes, Władysław Kluczewski – kierownik Kółka. Na początku działalności Kółka zakupiono ciągnik Zetor K-25 oraz podstawowe narzędzia rolnicze do uprawy roli. Utworzona w 1969 r. baza Spółdzielni Kółek Rolniczych przejęła majątek i sprzęt należący do Kółka Rolniczego. Baza funkcjonowała do 1984 r.

Koło Gospodyń Wiejskich utworzone zostało w 1959 r. Jednym z założycieli była Irena Małecka, która została wybrana na przewodniczącą. Jej następczynią została w 1984 r. Zofia Chęcińska. Obecnie funkcję przewodniczącej pełni Marta Spychalska. Organizacja ta za swój cel przyjęła podejmowanie różnorodnych działań w celu poprawy życia i funkcjonowania rodzin wiejskich oraz aktywizacji kobiet na wsi. Liczy ona 20 członkiń.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI SKIBIN

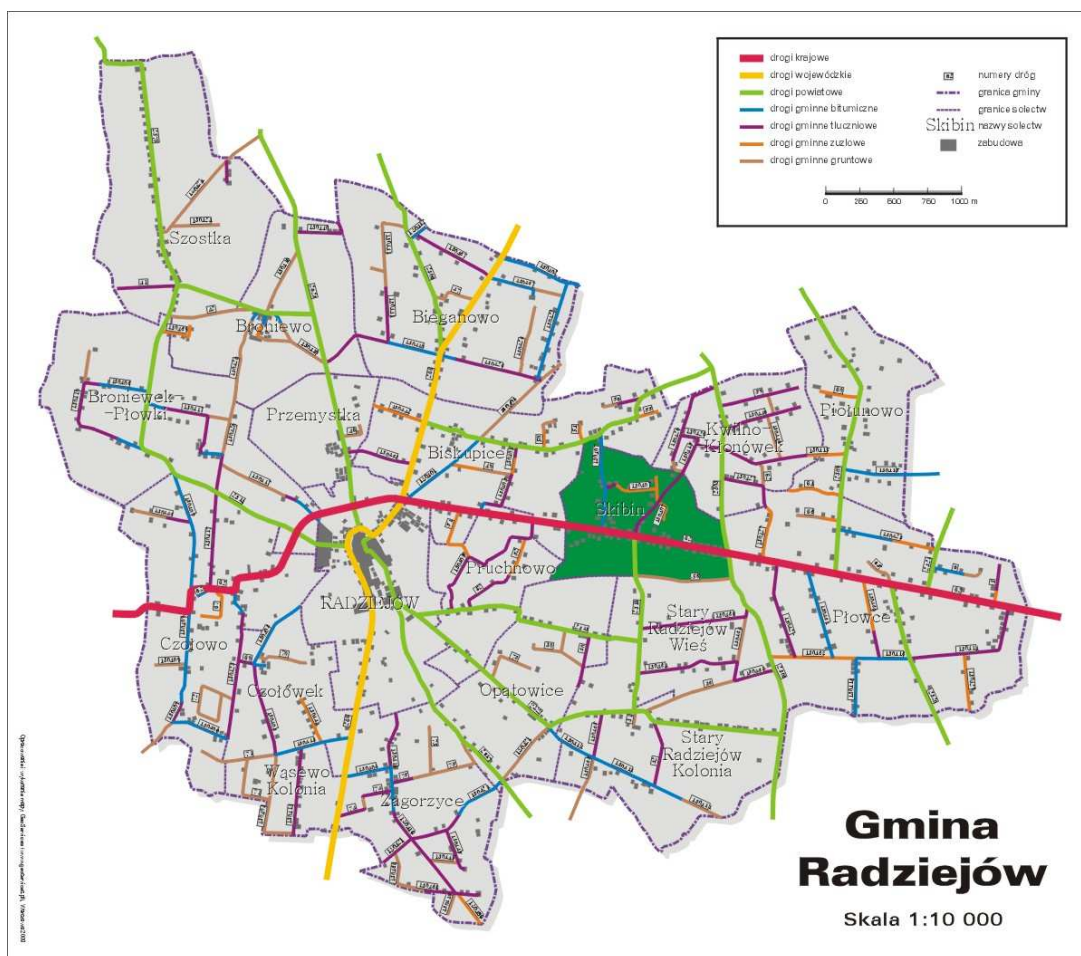
W 1994 roku dzięki zaangażowaniu rodziców dobudowano do budynku szkoły i oddano do użytku nowe skrzydło.

Wraz z wprowadzeniem w życie w 1998 roku reformy systemu oświaty powołano w jego murach Publiczne Gimnazjum.

Miejscowość Skibin leży obecnie w województwie kujawsko-pomorskim, na Kujawach, w powiecie radziejowskim. Wchodzi w skład gminy Radziejów. Skibin jest położony ok. 3 km na wschód od miasta Radziejów. Należy do parafii pod Wezwaniem Najświętszej Marii Panny w Radziejowie.

Skibin	
Województwo	Kujawsko- pomorskie
Powiat	Radziejowski
Gmina	Radziejów
Liczba ludności	265 osób
Powierzchnia	3,71 km ²

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI SKIBIN

Mapa obrazująca Gminę Radziejów z zaznaczonym położeniem Skibina

III. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.

DZIEDZICTWO KULTUROWE	
Obiekty zabytkowe	Zespół parkowo-dworski w Skibinie na którego terenie znajduje się Publiczne Gimnazjum im. Kazimierza Wielkiego w Skibinie.
Obiekty o wartościach historycznych i sentymentalnych	<ul style="list-style-type: none"> • W Skibinie znajduje się dwór murowany z początków XX wieku, przebudowany z utratą cech stylowych. Pomimo remontów nie jest w najlepszym stanie, jego charakter został dostosowany do potrzeb szkolnych, co nie najlepiej współgra z jego zabytkowym pochodzeniem. Budynek dworu jest murowany, częściowo podpiwniczony oraz posiada użytkowe poddasze. • Park podworski, którego użytkownikiem jest miejscowe Gimnazjum, znajduje się w bardzo złym stanie. Wymaga on rewaloryzacji w porozumieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, szczególnej ochronie powinien podlegać znajdujący się w nim starodrzew. • W miejscowości Skibin znajdują się dwa krzyże i dwie figury. Krzyże umiejscowione są wzdłuż drogi krajowej prowadzącej przez Skibin, na początku miejscowości i na jej końcu. Miejscowość posiada na swoim terenie dwie figury, z których jedna drewniana przedstawiająca wizerunek Matki Boskiej znajduje się już od przed wojny na przydrożnym drzewie. Została odrestaurowana przez mieszkańców w 1984 r. Druga z figur przedstawiająca postać Najświętszej Maryi Panny usytuowana na murowanym postumencie. Umiejscowiona jest w centrum wsi przy dojeździe do Gimnazjum.
Twórczość ludowa	Brak

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI SKIBIN

DZIEDZICTWO RELIGIJNE I HISTORYCZNE	
Tradycje, obrzędy, gwara	W dalszym ciągu praktykowany jest zwyczaj, który potocznie nazywa się „chodzeniem z kozą”, kultywowany od Bożego Narodzenia do święta Trzech Króli.
Legends, podania i fakty historyczne	Nazwa SKIBIN pochodzi od imienia „Skiba”. Nosił je prawdopodobnie jeden z pierwszych osadników, być może zasadzca, który założył tę miejscowość. Teren, na którym położony jest Skibin, nosi nazwę „Kujaw Czarnych”. Ziemie te to jedna z najstarszych części składowych państwa polskiego. W IX wieku były one prawdopodobnie zasiedlone przez plemię Goplan. Natomiast na początku wieku X zostały przypuszczalnie opanowane przez plemię Polan. Fakty te znane są nam z przekazu Geografa Bawarskiego. W dziejach tego regionu nie można pominąć bitwy pod oddalonymi o 2 km od Skibina, Płowcami. Rozegrała się ona 27 września 1331 roku i zakończyła się zwycięstwem Polaków.
INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	
Zaopatrzenie w energię elektryczną	Skibin jest zaopatrywany w energię elektryczną od 1959 roku. Podobnie jak cała gmina, sołectwo zaopatrywane jest w energię elektryczną przez koncern ENERGA SA, obsługiwana jest przez Rejon Energetyczny Radziejów. Miejscowość zasilana jest z GPZ Radziejów.
Zaopatrzenie w ciepło	Zaopatrzenie miejscowości w ciepło oparte jest na indywidualnych źródłach ciepła. Są to w przeważającej części kotłownie opalane węglem lub koksem. Ogrzewają one gospodarstwa i budynki mieszkalne. Indywidualne źródła ciepła i kotłownie emitujące do atmosfery SO ₂ , NO ₂ i CO w ilościach, które dla pojedynczego pieca czy kuchni wydają się znikomo małe, ale są jednak uciążliwe ze względu na bezpośredniość oddziaływania na środowisko.
Zaopatrzenie w gaz	W miejscowości rozwinięta jest gospodarka gazem bezprzewodowym, który używany jest w gospodarstwach

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI SKIBIN

	domowych głównie do przygotowywania posiłków. Dotyczy to głównie butli gazowych.
Sieć wodociągowa	Sieć wodociągowa została założona w gminie w 1984-1985 roku. Studnie głębinowe i stacja uzdatnianie wody znajdują się w Szostce. Zasilają one miejscowości: Przemyska, Broniewek, Płowki, Broniewo, Czołowo, Czołówek, Szybka, Szostka, kol. Wąsewo, Biskupice, Rokitki, Tarnówko, część SKIBINA . Pozostała część wsi jest zasilana z ujęcia wody w Płowcach.
Gospodarka ściekowa	Istnieją przydomowe oczyszczalnie ścieków. Natomiast większość gospodarstw posiada szamba wybieralne.
Usuwanie odpadów	W Skibinie nie ma wysypiska odpadów. Nieczystości stałe odbiera Firma „Saniko”, które składowe na wysypisku w Machnaczu k. Włocławka.
GOSPODARKA I ROLNICTWO	
Zakłady pracy/przedsiębiorstwa	<ul style="list-style-type: none"> • Komis samochodowy - Dariusz Kurkiewicz • Produkcja materiałów budowlanych - Wojciech Andrzejewski • Produkcja materiałów budowlanych - Tomasz Janiak • Warsztat samochodowy - Karol Witkowski
Gospodarstwa rolne	Na terenie miejscowości zarejestrowanych jest 38 gospodarstw rolnych.
KAPITAŁ SPOŁECZNY I LUDZKI	
Organizacje, stowarzyszenia działające na terenie miejscowości	<ul style="list-style-type: none"> • KÓŁKO ROLNICZE <p>Kółko Rolnicze w Skibinie powstało w 1957 roku, liczyło 9 członków. Na czele kółka stali: Roch Muszyński - prezes Kółka, Jan Małecki - wiceprezes, Władysław Kluczewski - kierownik Kółka.</p> <p>Wraz z rozpoczęciem działalności zakupiono ciągnik Zetor K-25</p>

	<p>oraz podstawowe narzędzia rolnicze. W 1969 roku powstała baza SKR i istniała do 1984 roku.</p> <ul style="list-style-type: none">• KOŁO GOSPODYŃ WIEJSKICH W SKIBINIE <p>W 1959 roku powstało Koło Gospodyń Wiejskich. Założycielem Koła Gospodyń była Irena Małecka, która została przewodniczącą. Następczynią jest od 1984 r. Zofia Chęcińska a obecnie przewodniczącą jest Marta Spsychalska. Organizacja ta zajmuje się głównie pracami związanymi z polepszeniem warunków życia kobiet i ich rodzin. Członkinie koła organizują kursy, np. garmażeryjny, nabiałowy. Przygotowują uroczystości dożynkowe. Koło współpracuje również z miejscową szkołą organizując obchody Dnia Dziecka i inne uroczystości. Członkinie Koła dbają o rozrywkę w swej miejscowości. Przygotowują obchody Dnia Kobiet, wieczorki, spotkania z seniorami. Koło zajmuje się sprzedażą piskląt, zbieraniem pieniędzy na Centrum Zdrowia Dziecka. Członkinie Koła wypożyczają mieszkańcom naczynia.</p>
--	--

IV. Wieś w obiektywie

Figura Najświętszej Maryi Panny

Publiczne Gimnazjum im. Kazimierza Wielkiego w Skibinie

Publiczne Gimnazjum im. Kazimierza Wielkiego w Skibinie

Budynek z salą gimnastyczną i boisko przy Gimnazjum

V. ANALIZA „SWOT”

Analiza SWOT (Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats) identyfikuje oraz ocenia silne i słabe strony społeczności oraz przyszłe szanse i zagrożenia wynikające z wpływu otoczenia i zmian w nim zachodzących.

Szansę i zagrożenia odnosi się do czynników zewnętrznych, nad którymi nie ma kontroli.

Silne i słabe strony tkwią w czynnikach wewnętrznych. Analiza tych czynników pozwala zidentyfikować słabe i mocne strony, jej celem jest wykorzystanie mocnych stron i wyeliminowanie słabych.

Silne strony – uwarunkowania, stanowiące mocne strony wsi, elementy przewagi nad innymi, które należy wykorzystać aby osiągnąć zamierzone cele.

Szanse – czyli, czynniki, które mogą być traktowane jako pomocne i przy odpowiednich działaniach wykorzystane jako uwarunkowania sprzyjające rozwojowi wsi.

Słabe strony – obecnie istniejące problemy i bariery, które należy wyeliminować aby nie utrudniały osiągnięcia celu.

Zagrożenia – czyli, czynniki zagrażające realizacji misji, których wpływ może osłabić podejmowane działania.

Plan odnowy miejscowości powinien opierać się na mocnych stronach mieszkańców, powinien eliminować słabości, wykorzystywać pojawiające się szanse oraz unikać przyszłych zagrożeń.

ANALIZA SWOT

SILNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> - działające związki i stowarzyszenia, m.in. Koło Gospodyń Wiejskich - zwarta zabudowa miejscowości, - dobre połączenia komunikacyjne, - dobra jakość gleb - wysokie klasy gruntów rolnych, - zwiększająca się liczba ludzi młodych podejmujących studia wyższe, - wzrost zainteresowania tradycją i historią, - dobrze zorganizowany dowóz dzieci do szkół, 	<ul style="list-style-type: none"> - brak chodników i ścieżek rowerowo-piesznych, - brak oświetlenia, - nie dostatecznie dobry stan techniczny dróg, - starzejące się społeczeństwo, - brak miejsc rekreacji i wypoczynku, - nie utrwalone tradycje historyczne i pamiątki, - wymagająca modernizacji i wyposażenia świetlica.
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> - rozwój działalności kulturalnej poprzez doposażenie i modernizację świetlicy, - kształcanie mieszkańców - szkolenia i kursy organizowane w odnowionej świetlicy, - sprzyjająca polityka regionalna, w tym adresowana do rozwoju obszarów wiejskich, - zwiększanie się dostępności do kapitałów i środków pomocowych, w tym pochodzących z Unii Europejskiej, - promocja wsi poprzez działalność kulturową, szczególnie Koła Gospodyń Wiejskich. 	<ul style="list-style-type: none"> - niebezpieczeństwo wypadków z powodu złej nawierzchni dróg i braku chodników, - ujemny przyrost naturalny, - brak troski o dobro wspólne, - brak zaangażowania społeczności w rozwój wsi, - migracja młodzieży do miast, - rosnące bezrobocie/ brak pracy.

VII. Podsumowanie

Zapisy zawarte w Planie Odnowy Miejscowości Skibin spełniają warunek zgodności z zapisami zawartymi w dokumentach dotyczących rozwoju gminy tj. Strategią Rozwoju Gminy Radziejów na lata 2005-2014, Strategią Rozwoju Powiatu Radziejowskiego, Strategią Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego oraz zapisami Strategii Rozwoju Kraju. Cele i zadania określone w Planie Odnowy Miejscowości są wewnętrznie zgodne a ich osiągnięcie i realizacja nie powoduje negatywnych skutków dla osiągnięcia celów i realizacji zadań strategii wyższego rzędu.

Dla potrzeb miejscowości Skibin opracowano zadania jakie powinno się zrealizować w ciągu najbliższych lat, aby poprawić sytuację społeczno-gospodarczą miejscowości wchodzącej w skład całej gminy. W celu stworzenia zbioru inwestycji, działań i zadań, jakie należy przeprowadzić w okresie krótkoterminowym i perspektywicznym na terenie wsi Skibin posłużono się przede wszystkim sugestiami mieszkańców oraz wynikami analizy SWOT. Planowanymi do realizacji zadaniami we wsi Skibin są więc:

1. Budowa oświetlenia, montaż lamp ok. 30 szt.
2. Modernizacja świetlicy.
3. Modernizacja i naprawa dróg.
4. Budowa ścieżek pieszo –rowerowych
5. Modernizacja parku.
6. Budowa placu zabaw.

Wszystkie wyżej wymienione zadania możliwe będą do realizacji głównie przy dużej aktywności mieszkańców umiejętnie kierowanych przez miejscowych liderów, przy odpowiednim zrozumieniu i współpracy ze strony władz samorządowych i lokalnych przedsiębiorców i rolników. Oczywiście warunkiem koniecznym jest zapewnienie odpowiedniego poziomu finansowania tych zadań ze strony władz gminnych, samorządów wyższego szczebla, instytucji dysponujących środkami unijnymi, przedsiębiorstw użyteczności społecznej oraz firm prywatnych.

Bibliografia, źródła:

- **Augustyniak S.**, *Zarys dziejów sołectw (miejscowości) Gminy Radziejów*.
- **Archiwum Państwowe w Toruniu**, Oddział we Włocławku - Akta Gminy Sędzin, Rejestr mieszkańców gminy Sędzin, kolonia Skibin, folwark Skibin 1931-45, t. XXVIII, sygn.41.
- **Borucki M.**, Ziemia Kujawska pod względem historycznym, geograficznym, archeologicznym, ekonomicznym i statystycznym, Włocławek 1882.
- **Gromady w powiecie nieszawskim**, Głos Nieszawski, 4/1934, s. 6.
- **Guldon Z.**, Osadnictwo powiatu radziejowskiego w XVII-XVIII wieku, Zapiski Kujawsko - Dobrzyńskie, 1978.
- **Ignaczak M.**, Środowiska Kulturowe - uwarunkowania do ochrony dóbr kulturowych Gminy Radziejów, Poznań 2001.
- **Karty informacyjne sołectw** dotyczące miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Radziejów.
- **Kozierowski S.**, Pierwotne osiedleni pojezierza Gopła, Slavia occidentalis, t. 2, Poznań 1922.
- **Krygier A.**, - zdjęcia,
- **Materiały i wspomnienia rodziny Milewskich z Warszawy** (w posiadaniu S. Augustyniaka).
- **Protokół** w sprawie przyjęcia na cele reformy rolnej na mocy dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z 06.09.1944 spisany 20.03.1945 - własność I. Szweykowska - Kort.
- **Radziejów poprzez stulecia**. Materiały sesji naukowej „Radziejów poprzez stulecia. W 750-lecie nadania praw miejskich dla Radziejowa " zorganizowanej 11 maja 2002 r. w Radziejowie, pod red. D. Karczewskiego, Włocławek-Radziejów 2002.
- **Rejestr podymnego województwa brzesko-kujawskiego z 1634 r.** , wyd.

R. i Z. Guldonowie, Prace Komisji Historii BTN, t. IX, Warszawa-Poznań 1973.

- **Rejestr pogłównego** województwa brzesko-kujawskiego z 1674 r. wyd. R. i Z. Guldonowie, Prace Komisji Historii BTN, t. XII, Warszawa-Poznań 1976.
- **Senkowski J.**, Lustracja poradnego i rejestr łąnów województw brzesko-kujawskiego i inowrocławskiego z roku 1489, Teki Archiwalne, t. 7, Warszawa 1961.
- **Słownik Geograficzny** Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, wyd. F. Sulimierski, B. Chlebowski, W Walewski, t. I, Warszawa 1880.
- **Strategia Rozwoju Gminy Radziejów na lata 2005-2014**, Radziejów 2004.
- **Strategia Rozwoju Powiatu Radziejowskiego.**
- **Studium wykonalności i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Radziejów**, Radziejów 2008.
- **Tabela, miast, wsi, koloni, osad Królestwa Polskiego** z wyrażeniem ich położenia i ludności, alfabetycznie ułożona w Biurze Komisji Rządowej Sprawa Wewnętrznych i Policji, t. 1, Warszawa 1827.
- **Visitatio generalis decanatum Brestensis et Radziejoviensis** z 1779 r., Archiwum Diecezjalne Włocławek, sygn. 89.
- **Werterowska Z.**, Dokumentacja ewidencyjna zespołu dworsko-parkowego w Skibinie, Materiały Wojewódzkiego Oddziału Służby Ochrony Zabytków w Toruniu Delegatura we Włocławku.
- Zdjęcia ze zbiorów Lokalnej Grupy Działania „Razem dla Powiatu Radziejowskiego.
- **Jerzy Paliwoda** - sołtys Skibina, relacja spisana w zbiorach LGD.

Plan Odnowy Miejscowości został sporządzony zgodnie z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia MRiRW z 14 lutego 2008